

בס"ד לי סיון ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 19:31
צאת השבת - 20:22
רבנו תם - 21:18
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 871
@ השבת ראש חודש תמוז, לא אומרים "צדקתך".
@ ביום שלישי, ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
@ ביום רביעי, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומרוג).

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

מפטידון: "השמים כסאי"
ופסוק ראשון ואחרון "מחר חודש"
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

פרשת קורח

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלבי"ם הפרישה:
"ויקח קרח" בגימטריה = 'זה במקח רע'.
כלומר: קרח עשה מקח רע (טעות), כאשר חלק על משה וחשב כי יוכל לנצחו.
"עושר שמור לבעליו לרעתו".
בגימטריה = 'עשרו של קרח לרעתו היה לו'.
קרח, ועמו דתן, אבירם, און בן פלתי ועוד 250 אנשים, חלקו על סמכותו של משה.
משה נופל על פניו כאשר שומע זאת, כי חושש הוא מאד מאשר יקרה להם מאת ה'.
אהרן ומולו העדה החולקת, מקטירים קטורת לפני ה'.
האדמה פוערת את פיה ובלועת את קרח ועדתו ורכושם, ואש אוכלת את 250 האנשים.
בני ישראל מתלוננים על ה', וה' נוגף אותם במגפה.
ה' מלמד את משה 'פטנט' כדי לעצור את המגפה, והוא: **להעביר קטורת בתוך העם.**

"ויקח קרח..."
"קרח" בראשי תיבות = קנאה, רוממות (=גאוה) תמדה (=תאוה).
"קחו לכם מזהות קרח וכל עדתו" (ט"ז ו')
הקטורת מסוגלת להציל את האדם מן המיתה, שנאמר: "קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטורת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם" (י"ז, י"א). **קחן לכם מחתות** - ס"ת: **מות.** שרמו להם אם יחזרו בתשובה יינצלו על ידי מחתות הקטורת, ואם לאו - סופם למיתה. (יחי ראובן)

"קח את המטה... ודברתם אל הסלע" (כ, ח)
אמר לו הקדוש-ברוך-הוא בני מתים בצמא ואתם יושבים ומתאבלים על הזקנה (מרים) (ילקוט).
"ויקהל עליהם קורח את כל העדה" (טז, יט).
לדבר של מצווה לא קל לאסוף את כל הציבור, ואילו כשמדובר במחלוקת מיד נאספת "כל העדה" (מטה אהרן)

"ויאם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה"
יש לדקדק: וכי היה למשה ספק בדבר? והרי שנינו במסכת אבות (ה'): פי הארץ נברא כבר בין השמשות של ששת ימי בראשית. ונראה לתרץ, משום שכבר כתוב גבי קין שהרג את אחיו: "אשר פצתה האדמה את פיה ולקחה את דמי אחיך מידך" (בראשית ד') וכיון שכבר פתחה האדמה את פיה, לכן אמר משה אף על פי כן יברא עכשיו.
"ויהי את הקטורת ויכפר על העם" (י"ז י"ב)
לפי שהיו ישראל מליזין ומרננין אחר הקטורת (פסוק י"ז). (רש"י) ויש לרמוז בתיבות: על העם - נוטריקון: על עוון מדבר לשון הרע. שהקטורת כפרתה מיוחדת על עוון לשון הרע כמו שאמרו חז"ל (יומא מ"ד) שאפילו אומרים אותו בחשאי יוצא ונשמע לחוץ כמו ריח הקטורת. (בית ושם)

פינת הניבים והפתגמים
יצאה חמה מנפתיקה
השמש החלה לזרח ולהפיץ חם.
דוגמה: במהלך השיעור בגמרא, שהחל בפקר מעגן, יצאה חמה מנפתיקה.
מקור: הוציא הקדוש-ברוך-הוא חמה מנפתיקה שלא להטריחו [את אברהם] באורחים [רש"י בפרשו לבראשית יח א]. (ניבונכו)

הסירו ממשל מדוד עמי!
העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי":
<http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש תמוז

הוא הרביעי במניין החודשים שאנו מניסן, וכן הוא נקרא במקרא "החודש הרביעי" (זכריה ח). השם תמוז, כשמות שאר החודשים, עלה עם ישראל מבבל. והוראתו הקדומה פולחן.

ידוע לדורות ההם, ככתוב (יחזקאל): "והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז". (ספר התודעה) מזלו **סרטן** - סר "טן", ההזדמנות להסיר כאוס ('טן' בארמית) מקרבנו, ולקבל חיסון מפני סרטן גשמי ורוחני.

צרות רבות ארעו בחודש זה לעם ישראל, וכדי לעורר הלבבות ולפתוח שערי תשובה חייב כל אדם ואדם באשר הוא שם, לשים אל ליבו באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בתשובה, כי אין העיקר בתענית. ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו.

רושמי רשומות דרשו: **אותיות תמוז**? - ראשי תיבות של **זמני תשובה ממשמשים נבאים**. הכוונה כמובן לימי בין המצרים, חודש אלול וימים נוראים.

"בניד בשחילי זחיים" - חינוך

הנחיות לחינוך בחופש הגדול

החופש הגדול מתחיל ואיתו הכיף השמחה עם הילדים להנות מזמן איכות בלי שיעורים ומבחנים אבל יש גם סכנות רבות בכביש ובסביבתו לילדים. לכן חשוב שזכור את כללי הזהירות בדרכים החשובים כל כך לשמירה על ביטחוננו.

להולכי רגל חשוב לזכור: המכונית בכביש המדרכה לאיש, חצו את הכביש רק במעבר החצייה, ודאו שהכביש פנוי ורק אז - תחצו, במעבר חצייה מרומוזר התחלו בחצייה רק באור ירוק.

אל תצאו לכביש מבין מכוניות חונות המסתירות אותך. אסור ללכת ולשחק בכביש, בלילה ובחושך קשה לראות לכן יש להיעזר באביזרים מחזירי אור.

לרוכבי אופניים: לחבוש קסדה מתאימה ומגניי ברכיים וידיים. יש להזהר מאוד באופניים חשמליות. צריך לעבור את הקיץ והחופש בשלום.

יש ילדים שנפצעים על שטויות שאפשר היה למנוע אותן אילו היו יותר זהירים.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לנשים
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מרכה והצלה

מרדכי ואסתר ישראל לרפואת והצלת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. והצלה בכל ובלימודים **ליוסף-דן**

מרכה והצלה

למי שפחת אבר'ל הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. לרפואת והצלת כל ילדיהם חתניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

מרכה והצלה

רפואה שלימה משיאלה נאמן בן חנה ואהרון הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והצלה

כל הישועות והברכות לצי"ן וצביה דידי שתרמו לסעודה הרביעית בליון זכות מרן **עובדיה יוסף** צ"ל לרפואתם והצלת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאשרים וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. לזיווג הגון למויכל בת צביה ולמיון בת צביה והצלה לאביה

מרכה והצלה

למרדכי ורות ג'זכ"ן שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם.

מרכה ואחול'ס אפטיס

לאישירי ומירב בן-אבי להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלה ונחת **לאלי ותנה בן-אבו לרחמים וסולי קפשיאן**

מרכה והצלה

לשבתאי ושרה מוסאי שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים רבות טובות ונעימות וזיווג הגון עוד השנה **לאייל בן שרה הי"ו**

מרכה והצלה

לרחל מוסאי בת האווי שתזכה לרפואה שלימה אושר ופרנסה טובה. יתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה, והצלה לילדה **יובל, אלון, ארז ותומר** ורפואה להאווי אהרונג לאורך שנים רבות טובות ונעימות

מרכה ואחול'ס אפטיס

למישה ואישרת ג'אטה להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלה ונחת **לנפתלי ותמי יצחק-פור ליוסף ואיריס ג'אטה**

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ציון נחמיאס** בן איזה ז"ל השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ימין אביכזר** בן רחל ז"ל ב' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ציון נחמיאס** בן איזה ז"ל השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ימין אביכזר** בן רחל ז"ל ב' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ימין אביכזר** בן רחל ז"ל ב' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ימין אביכזר** בן רחל ז"ל ב' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ימין אביכזר** בן רחל ז"ל ב' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו **ימין אביכזר** בן רחל ז"ל ב' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו סיגלית סמדר בת דינה מנב"ת

לעילוי נשמות:

הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף הי"ו ליון מלכה ז"ל בן ריטה שתח"ה ניסן אברהם בן נהיית ז"ל שמואל אברהם בן גולשן ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נפתלי דהן בת רבקה ז"ל אסתר ממנ בת פרוחה ז"ל

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

מתי מותר לדבר לאחר שמברכים?

שאלה: מתי מותר לדבר אחרי שמברכים על מאכל, האם מותר לדבר מייד כשמכניס את המאכל לתוך פיו ומרגיש את טעם המאכל, או שיש להמתין עד שיבלע את המאכל?
תשובה: בגמרא במסכת ברכות (דף מ.) ובפירוש רש”י

שם, מבואר שאסור לדבר בין הברכה על המאכל לבין אכילתו. משום שבכך המברך ”הפסיק” בין הברכה לאכילה, ושוב אין הברכה שייכת לאכילה.

ולמדנו אם כן, שאם בירך אדם ”שהכל נהיה בדברו” על כוס מים ולפני ששתה, דיבר עם חברו באיזה ענין, הרי שברכתו היא ”ברכה לבטלה”, ועליו לחזור ולברך שנית כשיבוא לשתות. וכן פסקו הפוסקים ומרן השלחן ערוך.

הפסיק בין הברכה לאכילה

יש אופנים שבהם גם אם הפסיק המברך ודיבר בין הברכה לטעימה, אינו חוזר לברך שנית. כי אם הייתה השיחה (דהיינו הדיבור) מ”עניין הברכה” שבירך, אינו חוזר לברך שנית כשבא לאכול. לדוגמא, אם בירך על הפת, וכאשר בא לטבול את הפת במלח, ראה שאין לפניו מלח, ואמר ”הביאו מלח”, הרי שבמקרה כזה אינו חוזר ומברך, משום ששיחה ”מעניין הברכה” אינה נחשבת להפסק בין הברכה לאכילה. וכמובן שכל זה דווקא בדיעבד, אבל לכתחילה אין להפסיק כלל בין הברכה לאכילה.

הפסיק בין הברכה לבליעה, אבל כבר טעם מן המאכל

דנו הפוסקים, האם מותר לדבר לאחר שטועמים מהמאכל, אבל עדיין לא בלעו ממנו כלום. ולמשל מי שהכניס מעט לחם לפיו, וכבר הרגיש בטעמו של הלחם, אבל לא בלע ממנו כלום, האם מותר לו לדבר או לא? וכן דנו לגבי אדם המכניס סוכריה לתוך פיו, ומרגיש מיד את טעם הסוכריה, אבל עדיין לא בלע ממנה כלום, האם יכול לדבר או שצריך להמתין עד שיבלע קצת מהסוכרייה?

ושורש הספק הוא, האם עיקר הברכה נתקנה על ”הנאת החיך מטעם המאכל”, או שעיקר הברכה נתקנה על ”אכילה ממש”, כמו שנאמר בפסוק ”ואכלת ושבעת וברכת”. ומכיוון שרבים מהפוסקים כתבו שחייב להמתין עד שיבלע, ראוי להחמיר לכתחילה שלא לדבר עד שיבלע מעט מהמאכל. ומכל מקום מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל פסק, שאם דיבר אחר שטעם מהמאכל ועדיין לא בלע ממנו, אינו חוזר לברך שוב על המאכל, כיוון שעיקר הברכה אינה על הבליעה אלא על תחילת האכילה, מיד כשהחיך נהנה מהמאכל.

ולסיכום: אסור לדבר שום דבר לאחר שמברכים ועד שובלעים מעט מהמאכל. ומי שטעה ודיבר בין הברכה לאכילה בענין ששייך לאכילה, אינו חוזר לברך שנית, ורשאי לאכול מיד. וכן מי שטעה ודיבר לפני שטעם מהמאכל, אינו חוזר לברך, אף על פי שעדיין לא בלע מהמאכל כלום.

בירך על מאכל ושמע ברכה אחרת, או קדיש

כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל, שמאחר ואסור לדבר בין הברכה לאכילה, לכן, אפילו אם אירע שאדם בירך על מאכל, ומיד שמע את חברו מברך ברכה אחרת, או שמע ”קדיש” מאדם אחר, לא יפסיק ויענה ”אמן” על מה שמע, שהרי אסור בהחלט לדבר שום דבר בין הברכה לאכילה. ומי שמדבר בין הברכה לאכילה, ברכתו ”ברכה לבטלה”. ודבר זה מצוי בעיקר בסעודות שעושים ב”אזכרה” או מה שיש נשים הנוהגות בזמנינו לעשות ”סעודות אמנים” וכדומה, שכל אחד ואחת מברכים על המאכלים, ולפעמים קורה שמישהו מברך, ומיד חברו מברך על מאכל אחר, הרי שאסור לזה שבירך לענות ”אמן”, עד שיטעם ממה שאוכל.

הידעת? סיפור מההפטרה הפטרת קורח שבת וראש חודש

מכיוון שהשבת יוצא ראש חודש לא קוראים את ההפטרה הקשורה לפרשתנו. הפטרת השבת נבואת ישעיה סו' שנבחרה כהפטרה לשבת ר"ח: בתחילת נבואתו אמר ישעיה: ”חודש ושבת קרוא מקרא... חודשיכם ומועדיכם שנה נפשי היו עלי לטורח”. ומסיימת בהצהרה: ”והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'”. ישעיה הנביא מביטח כי מנחה זה ייהפך למציאות שכל העולם יכירו במלכות ה', ויחגגו את ר"ח כמו שבתות ומועדים. לצערנו היום ירד מעט ראש חדש מגדולתו, ולבד מתוספת ”הלל” ו”מוסף” בתפילה הוא אינו מורגש. ויהי רצון שה' יחדש ימינו כקדם אמן.

פרשה: קורח חולק על משה רבנו בעקבות מנויים של מקורבים לתפקידים נבחרים, וחושב שמגיע גם לו תפקיד כי עינו הטעתו. אי מפני שהוא הבא בתור מבחינת הגיל ולא אלצפן שנתמנה לנשיא. בי שראה שיצא מזרעו שמואל הנביא ששקול כמשה ואהרן, ולפיכך חשב שהוא חשוב יותר. **בהפטרה:** שמואל הנביא ממנה מלך על עם ישראל בהוראת ה' כבקשת העם. שנאמר ”הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך” ולפני שהוא מסיים את תפקידו, פונה שמואל אל העם ואומר: ”הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו, את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי, ואת מי עשקתי, את מי רצותי”. ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה”. הדברים מזכירים לנו את דבריו של משה אל ה' לאחר טענות בני קרח: ”ויחר למשה מאד, ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם, לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם”. ועוד קשר: גם משה בפרשתנו וגם שמואל בהפטרה, מבקשים מהקב"ה מעשה החורג מגדר הטבע כדי להוכיח את דבריהם. ויאמר משה בזאת תדעון כי ה' שלחני, לעשות את כל המעשים האלה, כי לא מליבי ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אותם ואת כל אשר להם, וירדו חיים שאולה, וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה'”. והקב"ה נענה לבקשת משה: ”ויהי ככלותו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם”. הרושם שמותר הדבר על העם הוא עצום: ”יוכל ישראל אשר סביבותיהם נסו לקולם”. וכן שמואל אומר לעם: ”גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר ה' עושה לעיניכם. הלוא קציר חטים היום, אקרא אל ה' ויתן קולות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני ה', לשאול לכם מלך”. ה' נענה לבקשתו: ”ויקרא שמואל אל ה' ויתן ה' קולות ומטר ביום ההוא”, וגם כאן עושים הדברים רושם עז על העם: ”ויירא כל העם מאד את ה' ואת שמואל”. דוד המלך בתהילים משווה בין משה לשמואל בפרק צ"ט, ורומז לאירועים שהזכרנו: ”משה ואהרן בכהנו ושמואל בקוראי שמו, קוראים אל ה' והוא יענם. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

מעשה נורא מסופר על רבי אברהם יצחק גליק זצ"ל, שארע לו בעודו נער צעיר. המעשה מובא בספר "באר יצחק" על מסכת גיטין, וממנו נוכל ללמוד לאלו תוצאות הרת אסון עלולה הקנאה להביא.

בעיר בה התגורר הנער השקדן וברוך הכשרונות, אברהם יצחק, דר גם תלמיד חכם מפורסם ומופלג בתורה שהיו לו שני בנים, אותם שלח ללמוד באותו תלמוד תורה שם למד אברהם יצחק. רצון עז היה לו לתמיד חכם זה, שבניו יגדלו בלימוד התורה ויתעלו בלימודם עד שיעשו ליגדולי הדור. צפיות גדולות היו לאבא, בעת הכניס את בניו לתלמוד תורה. עז היה רצונו לראות בהם כבר עכשיו ניצני גדלות, הרבה מעבר לבני גילם, שהרי ייעדם לגאוני הדור וחכמיו. אך כגודל הצפיה, כך רבה האכזבה, כאשר נתברר לו כי בניו אינם עולים כל כך בסולם המעלות שצריך בעיני רוחו. וחרה לאבא ביותר לראות תלמיד בשם אברהם יצחק שעולה במעלות התורה הרבה יותר מבניו. "בושה גדולה בשבילי" - חשב האבא בלבו - 'שאברהם יצחק ידע את כל מה שלומדים בהבנה מלאה, ויאפיל בזאת על ידיעת התורה של בניי. לא יתכן שיעלה בחוכמתו עליהם'. קנאתו הקשה של האבא בילד המסכן והחכם הזה הלכה וגברה. עובדה זו שישנו ילד העולה בהשגותיו על בניו, הייתה מעל לכח סבלו... היא לא נתנה לו מנוח ביום ובלילה, עד כדי שיבוש דעתו. הוא החל לרקום מזימות אפילות להסיט את הילד המוצלח מן הדרך, רח"ל. יום אחד נכנס האבא הקנאי הלו, שכאמור היה ידוע כאדם חשוב וכתלמיד חכם מופלג, לרבו של הילד, והורה לו בתוקף שילך ויודיע לאבי הנער שאברהם יצחק איננו מסוגל ללמוד גמרא. אותו תלמיד עשה כדבריו, ניגש לאביו של אברהם יצחק שהיה אדם פשוט ותמים ואמר לו: 'אומנם רצוני מאד לעשות מבנך תלמיד חכם, אך רואה אני שכל השקעתי בבנך הוא לשווא, כי הלימודים אינם מועילים לנער דאין לו מספיק כלים כדי להתעלות בתורה, לכן חבל שתשלם שכר לימוד כה גבוה...'. כששמע אבי הנער את דברי המלמד הזדעזע ופרץ בבכי נסער. הוא החליט ללכת להיוועץ בדעתו של... אותו תלמיד חכם (שקנא בבנו) ולשאלו מה לעשות עם הבן. הוא תינה בפניו את צרתו, עד היום חשב שבנו מסוגל להיות רב בישראל, וזה עתה שמע כי לא יציל בכך. הקשיב התלמיד חכם לדבריו, "השתתף בצער" ויעץ לו כי יבקש מהמלמד שלא ילמד את בנו גמרא אלא רק מה שיהודי צריך לדעת: להתפלל וקצת פסוקים מהחומשים עד כמה שיכול לתפוס... שוב פרץ אבי הנער בדמעות שלישי כששמע את הדברים. 'וכי על הנער הזה התפללתי?!' בכה האב. ואולם בלית ברירה עשה האב כעצתו. וברוב שעות היום, כשלמד הרב גמרא עם רש"י, היה אברהם יצחק מקבל רשות לשוטט בחוץ כרצונו. ורק כאשר למדו חומש היה אברהם יצחק יושב בין חבריו ולומד עמם. כך נמשך הדבר כמה שבועות. והנה יום אחד הגיע מלמד חדש לכיתה וגם הוא המשיך לנהוג כן כפי שקיבל מקודמו. אלא שבשעה שלמד גמרא הבחין לפתע המלמד כי הנער אברהם יצחק שהיה אמור בשעה זו לשוטט חפשי בחוץ, מאזין בקשב רב

קורח - חוקת - בלק

הספר "דודאי יעקב" שאל את רבו - למה שלוש הפרשיות שעוסקות בפה, שלושתם יש להם קו"ף? האחת קו"ף בתחילתה - פרשת קרח. הפרשה הבאה, פרשת חוקת, יש לה קו"ף באמצע. והפרשה שבאה אחרי זה, פרשת בלק, יש לה קו"ף בסופה. למה יש שלוש קופי"ם? וכל אחד במיקום שונה? השיב לו הרב: שהאות קו"ף מסמלת **קדושה**, והיות וכך, שלוש הפרשות האלה, יש בהם קדושה. **קרח** - קדושתו **מלפניו**. הקו"ף הראשונה, מפרשת קרח, זה הקדושה שלו מתחילתה - "ויקח קרח בן יצחקר בן קהת בן לוי" - הקדושה שלו, באה לו מההורים שלו ולכן האות קו"ף באה בתחילה. **חוקת** קדושה **עצמית**. פרשת חוקת עוסקת בפרה אדומה. פרה אדומה זו קדושה עצמית של הפרה... זה לא שהאימא שלה הייתה אדומה, וקדושתה איננה בגלל תורשה מהאימא. ולכן זו קדושה עצמית של הפרה, לכן הקו"ף מופיעה באמצע.

בלק - קדושה בסופו. בלק עצמו, אין בו שום קדושה. אבל מבליק, יצאה רות המואבייה, כי הרי בנו של בלק, הוא עגלון מלך מואב, וממנו יצאה רות המואביה, ומרות יצא דוד המלך... לכן הקו"ף אצלו היא בסוף - כיוון שלבסוף יצאה ממנו קדושה - דוד המלך.